Cesta z města - čejkoviště u Střely

Místo pro čejky a jiné bahňáky

Když jsme s Alenkou počátkem března navštívili Zbudovská blata, tak jsme při večerním odjezdu na poli nedaleko Zbudova pozorovali čejky chocholaté. Nelenili jsme a vydali se na oblíbené místo čejek k nedaleké Střele. Jenže na zmiňovaném místě bahňáci ještě nebyli. Tak jsme to 13. března zkusili znova. Ve Starém Dražejově jsme se zastavili u pařezu již zmizelého trnovníku akátu. Z pařezu se dal odečíst přibližný věk stromu. Cca 150 let. U bytovek jsme se opět potkali s hejnem štěbetajících vrabců domácích. Výskyt sýkor koňader byl jen občasný.

Potom jsme se vydali z mírného kopečka k potoku Kolčavka. Zde se nalézá již mnohaleté hnízdiště čejek chocholatých. A skutečně zde již byly. Nejprve jsme pozorovali jeden pár. Posléze, když si ptáci na nás zvykli, jejich počet se zvýšil na 4. Místo je zde pro ně příznivé, protože zemědělská technika zanechala v podmáčené louce hluboké koleje, které poskytují ptákům kromě dostatku vody i potravu. Na vodní ploše se přiživují kachny divoké. Ty jsou k blízkosti lidí více tolerantní než bahňáci. Časem se zde jistě objeví i menší kulíci nebo bekasína otavní.

Jako každým rokem se nad lokalitou se objevila i káně lesní. Z malých ptáků se zde rozezněl zpěv tří skřivanů polních. Nechyběl ani strnad obecný. V dálce se v místě zvaném Tetice vyskytovalo pět zástupců volavek bílých a dvě volavky popelavé.

Husa velká - startující

Když jsme se blížili k silnici, tak se v bahnitých příkopech ozvaly husy velké. Velmi pozorně nás sledovaly a po překročení vzdálenosti cca 50 m se ozvalo jejich hlasité kejhání. Někdy se tito, dle mého názoru chytří ptáci, nechají ukecat a je možno se přiblížit ještě na kratší vzdálenost a pořídit nějaké foto. Tentokráte to nevyšlo. Najednou se husy zvedly, zakroužily nad lokalitou a sedly daleko od nás. Než jsme však došli k silnici na Katovice, byly opět ve vzduchu a klidně se snesly na opuštěnou vodní hladinu.

Cesta ze Střely do Katovic byla ve znamení třepetající se poštolky obecné a drobného ptactva. Na samém okraji Katovic nás překvapil luňák červený. Přeletoval nad nově postavenými domy a zřejmě hledal na otevřených dvorcích něco k snědku.

Z Katovic jsme se vydali podél řeky Otavy okolo ČOV. V nízkých korunách stromů a ve vyřezaných větvích mezi malými kmínky svídy krvavé se občas objevili mlynaříci dlouhoocasí, kteří se navzájem doprovázeli při přeletování z jedné koruny stromu či keře na druhou. Zvukový projev byl obohacen zpěvem budníčka menšího. Ten se ozýval již několik prvních předjarních dnů.

Cesta okolo řeky byla veselá. V relativním klidu od rušné silnice, mezi statnými stromy porostlými zelenavým pokryvem mechů a lišejníků. Kousek před Novým Dražejovem se mně podařilo u jedné z tůněk vyplašit skokana, který dlouhým skokem zmizel pod vodní hladinou.

Na pěšinách jsme nepotkali žádného z obyvatel jmenovaných obcí ani žádné turisty. Až strakonické Podskalí na situaci něco změnilo. Do reje našeho města jsme vstoupili u Papežových domů. Bohužel pohled na strakonické Velké náměstí nás nepotěšil. Stromy a keře zde vzaly za své. Musely ustoupit nové myšlence rekonstrukce náměstí. Později jsem ze zbylých pařezů odečetl věk cca 50 let. Samotná terasa před městským úřadem vezme za své po cca 90 letech svého trvání.

A názory lidí? Stromů a keřů se většinou netýkají. Jen domy, korzo plac a sociální vyžití dostává se na přetřes. Někdy škoda času davu naslouchat, natož mluvit.

Ve Strakonicích, 14. března 2025